

IBDIS

We know

Books

Gheorghe Asachi • Anton Pann • Alecu Donici

Grigore Alexandrescu • George Topîrceanu

opere integrale

Fabule

Ilustrații: Oana Voican

Ars Libri

GHEORGHE ASACHI

Zâna fabulei la cetitorul
român 5
Corbul și vulpea 6
Broasca și boul 8
Asinul și furul 10
Lupul și mielul 11
Lupul și cucoara 13

Câinele care scapă lucrul,
vânându-i umbra în apă... 14
Momița la bal masche..... 15
Lupul prefăcut în păstor ...21

ANTON PANN

Carul frânt nevoia învață pe
om 25
Copaciul și dovleacul..... 27
Lupul pocăit 29
Scumpul 31
Planul simigiului 32
Câinele 34
Țermonia unui bătrân..... 38

ALECU DONICI

Înființarea fabulii 41
Greierul și furnica 43
Lupul și cucul..... 44
Vulpea și bursucul..... 47
Lupul și lupușorul 49
Stiglețul și ciocârlanul.... 51
Două poloboace 52
Racul broasca și știuca.... 53
Leul la vânat 54

Magariul 55
Antereul lui Arvinte 57
Lupul și motanul 58
Râul și heleșteul 60
Musca 62
Știuca și motanul..... 63

GRIGORE

ALEXANDRESCU

Toporul și pădurea..... 67
Elefantul 69
Oglindele 73
Șoarecele și pisica 75
Privighetoarea și măgarul...77
Câinele și cățelul 79
Pisica sălbatică și tigru...81
Dreptatea leului 83
Lupul moralist..... 86
Ursul și lupul..... 88
Boul și vițelul..... 91
Vulpea liberală 94
Mierla și bufnița 96
Uleul și găinile 98
Câinele și măgarul..... 100
Vulpoiul predicator 101
Ursul și vulpea 104

GEORGE

TOPÎRCEANU

Câți ca voi 107
Bivolul și coțofana 108
Boierul și argatul.....110
Leul deghizat..... 111

Prin rostiri de adevăruri, ascunse în cimilitură,
Aduc ție-ntâia oară, cu plăcere-nvățătură;
În a vieții strâmbă cale pe român să îndreptez,
Prin lupi, corbi, furnici și broaște a vorbi mă disfățez.
Adevărul salt¹ nu place, de-i și bun, e plin d-asprime,
Dar când vitele l-or spune, n-a să supere pe nime.
De aceea a lor zise, cu gând binevoitor,
Să ascuți, să ierți cutezul, prețuind țintirea lor.

¹ Adevărul gol-goluț

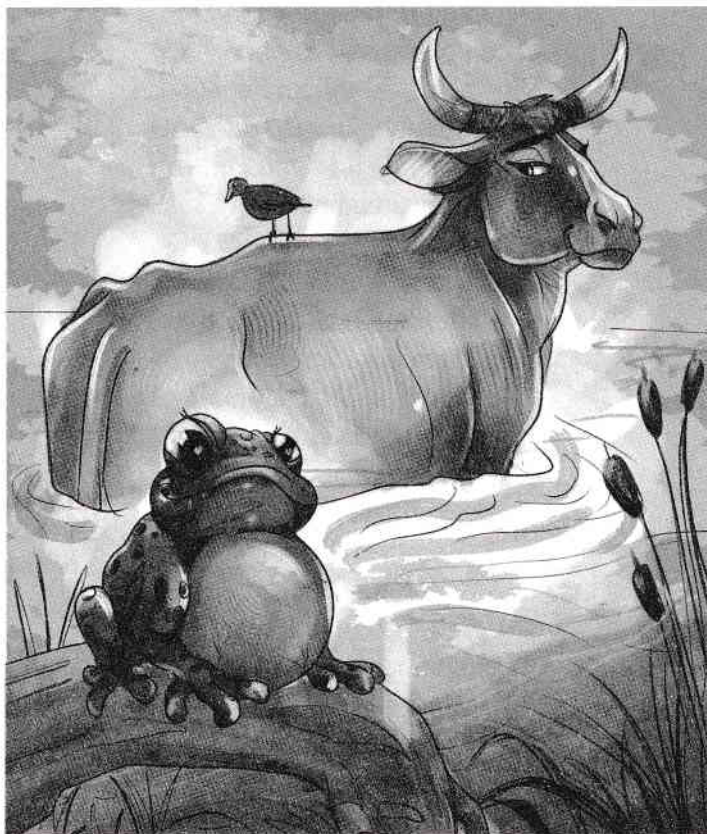
Preste ramul unui sorb
S-așezasă domnul corb,
Țiind în plisc o bucată
De caș, ce-o avea furată.
Vulpea, cum l-au mirosit,
Sub acel sorb au venit
Și-n sus căutând, îi zice:
*„Bună ziua, venetice!
Cât ești mândru și frumos!
Dacă versul cel duios
Ți-i c-a penilor odoare,
Tu-ntreci pe privighetoare”*.
De mândrie îngâmfat,
Corbul pliscul au căscat,
Și vrând viersul să înceapă,
Cașul pe pământ îl scapă.
Atunci vulpea brânza apucă,
După ce o și îmbucă,
Cătră corb, spre mângâiere,
Zice: *„Ien ascultă, vere,
Cel ce știe lingușeală
Să îndoapă-n socoteala
Celuia care-l ascultă.
Astă daună nu-i prea multă*

Pentru-un adevăr curat.”
Atunci, corbul rușinat
Giură că minciuni c-acele
Alte dăți, n-or să-l înșele.

Broasca mică, cât un ou,
 Au văzut păscând un bou
 Și mirându-să prea tare
 De-o făptură atât de mare,
 Cugeta: c-ar fi noroc
 Și-a familiei laudă, dacă
 Ar putea să se prefacă
 Din mic, mare dobitoc.
 Deci, d-ambiție s-aprinde,
 Mereu s-umflă, se întinde
 Și-apoi zice „*Sorioară,*
Nu-s ca boul, buneoară?”
 Dar acesta i-au zis „*Ba!*”
Broasca urmând a se umfla,
 Zis-au iar „*Ien vezi, lelică!*”
 „*Soro,-ți spun că ești tot mică!*”
 „*Oare acum l-am agiuns?*”
 „*Încă nu*”, i s-au răspuns.
 Broasc-atunci s-au mai umflat
 Foarte așa... cât au crăpat.
 Vra ca astă broască mică
 Pe mai mari, cel mic s-agiungă,
 Tot se umflă, se rădică,
 Făr-a-și cere sfat la pungă.
 Se așează la Paris,
 Unde, de nu este-nchis,

Rolul gioacă de baron,
Fără bani, dar cu bun ton.
De mii planuri îngîmfat,
Casa-și schimbă în palat
Și-n prințesă, pe a sa damă.
Vrînd apoi a mai întinde,
Creditoriul pe-a lui seamă
Toate, păn'și pre el vinde.

Pentru asinul furat
 Se băteau doi furi odată
 Unul vrea să-l aibă argat,
 Altul vrea să-l vînză-ndată
 Dar când între ei se ceartă,
 Cum pe asin să-l împartă,
 Vine al treilea tâlhari,
 Și îl fură pe măgari.

Este asin câteodată
 O moșie-n giudecată,
 Pentru care doi mazili
 Se sfădesc pe la movili,
 Când acela ce-i împacă,
 Mîncînd pe-a lor cheltuială,
 Ie moșia-n socoteală
 Și li lasă punga sacă.

Orice face cel mai mare,
Direptate-n toate are,
Precum vom videa aice,
Din o fabulă ce-oi zice.

Un miel foarte însetat
S-adăpa în râu curat,
Unde lupul, cătând pradă,
Începu cu mielul sfadă,
Zicându-i cu rost turbat:
*„Ori de ce mă înfrunzezi
Și să turburi cum cutezi
Limpedeia mea băatură?”*
I-au zis mielul: *„Doamne, iartă;
La mânie nu te-ntartă,
Mai ales dacă ai vra
Să-nțelegi, măria-ta
C-apa din sus cură-n vale
La șerbul măriei-tale;
Și s-o turbur eu nu pot
Cu piciorul, nici cu bot!”*
*„Mi-o turburi și-acum iară,
I-au zis cruda acea fiară;
Știu că-n anul cel trecut
Tu de lupi ai zis bârfele!”
Cum puteam să zic acele,*

Când n-am fost încă născut?
Crede, doamnă, că ș-acuma
Eu sug lapte de la muma.
„De n-ai fost tu, apoi, zău,
Au fost un frate al tău”.
„Nici un frate eu nu am”.
„Așadar, Ț-au fost vrun neam,
Că toți câni, păstori și oi
Bat din veci rezel cu noi!”
Zicând ceste, îl îmbrâncă
Și îl duce la pădure,
Unde, fără să-l înjure,
Îl despoaie și-l mănâncă.

Mâncând lupul chiar ca zece,
 Era-aproape să se-nece,
 Cu un os ce-n gât stătusă;
 În zadar sărmanul tuse,
 Căci d-a-l scoate
 Nu mai poate
 Și-i să pare c-a să moară.
 Când, văzând pe o cucoară,
 Semn i face cu picior,
 Ca să-i deie agiutor.¹
 Iată paserea ghibace¹
 Operația-i face
 Și-acel os
 Din gât i-au scos,
 Apoi cere legiuită
 Pentru lucru mulțămită!
 „Mulțămită!– lupu-i zice -
 Oare nu ești tu ferice
 Că din gât nesățios
 Capul teafăr ți l-ai scos?
 Sărmănico, fugi din drum,
 De mă sperii, te sugrum!”

¹ dibace

Omul cu năluci viază,
Lăsând lucrul cel vădit,
Numai umbra sa vânează,
Precum cânele-au pățit.
Acel câne dineoare
Piste-o apă curgătoare
Trecea cu pripire-n not,
Țiind o friptură-n bot.
Când în apă deodată
Alt asemenea-i s-arată.
Cânelui, atunci să pare
C-acea porție-i mai mare;
Deci vânându-i umbra-n apă
Nu numai că lucrul scapă,
Ci când botul au căscat
Puțin di nu s-au-necat,
Încât cu nimic din val
Teafăr abia scapă-n mal!